

UCHWAŁA NR VII/30/2015
RADY GMINY CIECHOCIN
z dnia 28 kwietnia 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Ciechocin

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, 645 i 1318, z 2014 r. poz. 379 i 1072), oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z 2014 r. poz. 183 oraz z 2015 r. poz. 211) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pana Stanisława K. na niestosowne zachowanie Wójta Gminy Ciechocin.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Gminy Ciechocin

Aneta Pietrzak

Uzasadnienie

W dniu 13.04.2015 r. do Rady Gminy Ciechocin wpłynęła skarga Pana Stanisława K. na niestosowne zachowanie Wójta Gminy, w stosunku do Pana Stanisława K., do którego miało dojść dnia 10.04.2015 r. w obecności pracowników tut. Urzędu.

Ponadto w skardze Pan Stanisław K. poruszył sprawy dotyczące nieprzyznawania mu świadczeń przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

Podjęcie decyzji o przyznaniu, bądź nie pomocy społecznej należy do kierownika ośrodka pomocy społecznej właściwego dla miejsca zamieszkania osoby zwracającej się o wsparcie. Wójt nie dysponuje jakąś specjalną pulą pieniędzy, którą mógłby rozdysponować według własnego uznania.

Zasady i tryb udzielania wsparcia z pomocy społecznej regulują przepisy ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163). W świetle przepisów art. 2 i 3 tej ustawy celem pomocy społecznej jest wspieranie osób i rodzin w ich wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i przezwyciężenia trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia zasoby i możliwości, a także umożliwianie im życia w warunkach odpowiadających godności człowieka.

Treść art. 8 ust. 1 pkt 1 wymienionej ustawy stanowi, że prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przysługuje osobie samotnie gospodarującej, której dochód nie przekracza kwoty 542 zł, czyli tzw. „kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej”. Zgodnie natomiast z art. 8 ust. 3 ustawy za dochód uważa się sumę miesięcznych przychodów z miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku lub w przypadku utraty dochodu z miesiąca, w którym wniosek został złożony, bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania pomniejszoną o miesięczne obciążenie podatkiem dochodowym od osób fizycznych; składki na ubezpieczenie zdrowotne określone w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ubezpieczenia społeczne określone w odrębnych przepisach, a także kwotę alimentów świadczonych na rzecz innych osób. Przy czym stosownie do ust. 4 tegoż artykułu do dochodu tego nie wlicza się jednorazowego pieniężnego świadczenia socjalnego, zasiłku celowego, pomocy materialnej mającej charakter socjalny albo motywacyjny, przyznawanej na podstawie przepisów o systemie oświaty, wartości świadczenia w naturze, świadczenia przysługującego osobie bezrobotnej na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych, dochodu z powierzchni użytków rolnych poniżej 1 ha przeliczeniowego.

Przekroczenie kryterium dochodowego uniemożliwia bezwzględnie przyznanie zasiłku celowego, służącego zaspokojeniu niezbędnej potrzeby bytowej, tj. na pokrycie części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, opału, odzieży, niezbędnych przedmiotów użytku domowego, drobnych remontów i napraw w mieszkaniu, a także kosztów pogrzebu (art. 39 ustawy).

Natomiast na podstawie art. 41 cytowanej ustawy w szczególnie uzasadnionych przypadkach osobie o dochodach przekraczających kryterium dochodowe może być przyznany specjalny zasiłek celowy w wysokości nieprzekraczającej odpowiednio kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej. Przyznanie pomocy na podstawie tego przepisu nie ma charakteru obligatoryjnego, lecz uznaniowy, co oznacza, iż nawet, gdy organ stwierdzi, że sytuacja wnioskodawcy przekraczającego kryterium dochodowe jest trudna, a zachodzą inne niezależne od wnioskodawcy okoliczności, to nie ma on obowiązku przyznać świadczenia. Jako okoliczność uzasadniającą odmowę można uznać w szczególności ograniczone środki finansowe ośrodka pomocy społecznej, dużą liczbę osób ubiegających się o pomoc oraz dotychczas udzieloną wnioskodawcy pomoc¹.

Jeżeli chodzi o sytuację faktyczną, to należy zauważyć, że na przestrzeni ostatnich kilku lat Pan Stanisław K. zwracał i zwraca się sukcesywnie z wnioskami o udzielenie pomocy finansowej. Z przeprowadzanych licznych wywiadów środowiskowych wynika, iż nie spełnia on warunków do przyznania pomocy finansowej w formie zasiłku celowego. Jego dochód stanowi renta rolnicza w wysokości 831,11 zł (netto) oraz dodatek pielęgnacyjny w wysokości 206,76 zł, co łącznie daje kwotę 1037,87 zł miesięcznie. Ze świadczenia rentowego dokonywane są potrącenia komornicze w wysokości 242,78 zł. Zajęcie komornicze nie ma jednak wpływu na wyliczenie dochodu, albowiem powoływane wyżej przepisy ustawy o pomocy społecznej nie przewidują nie wliczania do dochodu zajęć komorniczych z tytułu należności dotyczących kosztów procesu, klauzuli i opłaty egzekucyjnej.

W przypadku Pana Stanisława K. nie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające potrzebę pomocy, ponieważ nie ponosi on wysokich opłat związanych z zakupem lekarstw oraz leczeniem (koszt miesięczny lekarstw stanowi kwota ok. 60,00 zł), czy opłat związanych

¹ Z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 19 września 2008 r., II S.A./Lu 339/08, *LEX*, nr 527881.

z użytkowaniem mieszkania (koszt energii elektrycznej ok. 40,00 zł miesięcznie), które mogłyby wskazywać na trudną sytuację finansową.

Pomimo tego, iż dochód Pana Stanisława K. przekracza kryterium dochodowe osoby samotnie gospodarującej określone w art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej otrzymał on dnia 13.01.2015 r. pomoc w postaci 500 kg węgla orzech.

Ponadto nadmienić należy, iż Panu Stanisławowi K. regularnie proponowana jest pomoc w formie rzeczowej tj. artykułów żywnościowych (mleko, mąka, makaron, ryż, cukier, kasza, dżem, płatki, ser twardy, ser topiony, mleko w proszku, konserwy, gotowe dania, masło, jabłka itp.) pozyskiwanych z Banku Rzeczowo-Żywnościowego w Toruniu, jednakże Pan Stanisław K. rezygnuje z tej formy pomocy.

Jednocześnie zaznaczyć należy, że Panu Stanisławowi K. udzielana jest również pomoc w postaci szeroko rozumianej pracy socjalnej.

Wskazać jednak należy, że pomoc w postaci zasiłku celowego ma charakter doraźny i jest udzielana na częściowe zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, gdyż pomoc społeczna nie przejmuje pełnego obowiązku utrzymania osób, a jedynie stanowi wsparcie w przezwyciężaniu okresowo trudnej sytuacji.

Z korespondencji otrzymywanej od Pana Stanisława K. można wywnioskować, że oczekuje każdej pomocy, o którą tylko poprosi, a to jest niemożliwe. Oprócz notorycznego składania podań o węgiel przykładem mogą tu być również podania dotyczące:

- 1) obuwia zimowego i letniego;
- 2) 200,00 zł na spłatę zadłużenia;
- 3) drzewa opałowego;
- 4) specjalnych zasiłków celowych w wysokości 1 300,00 zł podlegających zwrotowi i nie podlegających zwrotowi;
- 5) 350,00 zł na opłacenie usług opiekuńczych tj. *„odśnieżania zimą, koszenia trawy, prac związanych z czynnościami około domowymi polegającymi na wrzuceniu węgla do schowka, na koszty pozyskania drzewa opałowego i jego przygotowania do rozpalamia, koszty prania oraz utrzymanie czystości mieszkania”*;
- 6) sfinansowania kosztów podróży w celu transportu uszkodzonego telewizora oraz kosztów naprawy;
- 7) udostępnienia samochodu dla osób niepełnosprawnych w celu zawiezienia uszkodzonego telewizora do naprawy;
- 8) zakupu dekodera, anteny oraz kosztów podłączenia sprzętu.

Jak wyżej wspomniano Pan Stanisław K. o pomoc zwraca się systematycznie. Interesuje go w szczególności pomoc finansowa, którą faktycznie przeznacza na pokrycie kosztów związanych z prowadzeniem aktywnej korespondencji do wszystkich możliwych instytucji, do których może odwołać się od jakiejkolwiek decyzji lub złożyć skargę na wnioski rozpatrzone niezgodnie z jego oczekiwaniami. Koszty związane z prowadzeniem korespondencji i opłat za ksero w znacznym stopniu obciążają jego budżet domowy. Zaoszczędzone w ten sposób środki finansowe mógłby przeznaczyć na zaspokojenie swoich potrzeb bytowych. Zachowanie takie świadczy o marnotrawieniu własnych zasobów finansowych, a zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej marnotrawienie własnych zasobów finansowych może stanowić podstawę do odmowy udzielenia pomocy.

Doskonałym przykładem takiego marnotrawienia dochodów jest chociażby korespondencja do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, w której zwraca się do Pana Prezydenta o poproszenie Wójta, by zapewnił mu 500 kg węgla orzech, po tym jak Pan Wójt przekazuje mu prywatnie pewną kwotę pieniędzy na zakup węgla, o czym zresztą Pan Stanisław K. wspomina w swojej skardze.

Z wyjaśnień Pana Wójta wynika, że 10.05.2015 r. rozmawiał z Panem Stanisławem K. w sprawie korespondencji przesłanej do Prezydenta RP i próbował mu wyjaśnić, że pisanie do różnych instytucji, czy organów powoduje tylko niepotrzebne wydatkowanie (marnotrawienie) uzyskiwanych dochodów. Ponadto przypomniał, że pomoc społeczna nie może zabezpieczać wszystkich potrzeb mieszkańców, gdyż są pewne kryteria, których należy przestrzegać. Wypowiedzi Pana Wójta nie zawierały żadnych przesłanek wskazujących na próbę upokorzenia rozmówcy, a tym bardziej – jak to określił Pan Stanisław K. – na traktowanie go „jako osobnika drugiej, czy trzeciej kategorii”.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia uznaje się skargę za bezzasadną.

Przewodnicząca
Rady Gminy Ciechocin

Ar K
Aneta Pietrzak